

Ljubica Zuccon "Sjaj u oku" : portreti djece

Zuccon, Ljubica

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **2001**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:206:524720>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-10-06**

Repository / Repozitorij:

[RGISKO - Repository of the City and University Library Osijek](#)

LJUBICA ZUCCON rođena je 7. srpnja 1954. godine u Zagrebu, gdje je završila školu za odgojitelje. Od najranijeg djetinjstva pokazuje sklonost likovnom izrazu, a u srednjoj školi nastavlja likovnu izobrazbu uz likovnog pedagoga prof. Smilju Kinert.

Ljubica Zuccon najčešće se izražava u dvije tehnike: crtežom i kolažom. U okviru stvaralaštva za djecu, autorica je dviju slikovnica u izdanju zagrebačkog nakladnika "Školska knjiga":

- "Pero i Biba", Zagreb, 1987. godine.
- "Podimo, podimo", Zagreb, 1987. godine.

Dosad je izlagala na više skupnih izložbi u organizaciji Centra za kulturu Susedgrad, a 1994. godine imala je prvu samostalnu izložbu crteža.

U predvorju dvorane "Sutinska vrela", autorica izlaže portrete djece.

Tehnika rada: crtež olovkom

POKROVITELJI:

1. **Tiskara JTA**
Završje 25 - Tel. 196-350
2. Dječji vrtić "VRAPČE"
Nikole Gorjanskog 7 - Zagreb
3. Poduzeće "MIGRA - ING"
Vučak 14 - Zagreb
4. **SASSON**
d.o.o. za proizvodnju, trgovinu
i usluge - ZAGREB
Lj. Posavskog 8 - tel/fax: 446-894

Izdavač: Centar za kulturu Susedgrad

Za izdavača: Stanka Mustapić

Proslov: Stanko Špoljarić

Urednik: Mladen Rogošić

Likovni postav: Stanko Špoljarić
Mladen Rogošić
Ljubica Zuccon

Tisak: Tiskara "JTA"

LJUBICA ZUCCON

● SJAJ U OKU ● (PORTRETI DJECE)

*Postovanim
delegatima
u Gradskoj i sveučilišnoj
knjižnici sa željom za*

DVORANA "SUTINSKA VRELA"

Ljubica Zuccon
DVORIČEK 2 - PODSUSED

Otišle 25.05.2001.

LJUBICA ZUCCON

Da bi se crtačkim tkanjem zaustavio treptaj izgleda, potrebna je i vještina i jasnoća pogleda kojim se sažima motiv, sposobnost i mogućnost autora koji slikarski talenat uvijek održavaju na temperaturi stvaralačkog naboja - dakle povlastica povlaštenih koji u umjetničko djelo unose radost stvaranja.

Jedna od njih je i Ljubica Zuccon koja je svoj bljesak iskaza našla u temi dječjeg portreta, temi tako jednostavnoj i složenoj. Sretno iznađena formula može zadovoljiti portretnu preciznost, no da bi se otkrila neposrednost dječjeg srca potrebno je mnogo više od naučenog. Treba i znati i vidjeti i voljeti. Ljubica Zuccon, koja je i zvanjem vezana za druženje s djecom, naslućivala je posebnosti svake male ličnosti, bilježila na licu male tajne i radosti i veselila se kada je ono bilo ozareno unutarnjom ljepotom. Takvim pristupom dospjela je do dojmljivih rezultata: crteža realističkog koncepta, marne obrade detalja, s opisnošću koja se nalazi u odmjerenom odnosu s naznakom.

2

3

Slikaru je usredotočivanje na jednu temu zgodna za stalno produbljivanje i obogaćivanje iskaza. Ljubica Zuccon živi svoju slikarsku temu, svakodnevno je uz nju, a promatranjem i kontaktom slika i bez slikanja. Doživljava se sabire, te je u trenutku samog slikarskog ostvarenja gotovo sve već dato. Istina, potrebno je spojiti trajno i trenutno, iskru koju nosi svaka mijena, otvorenost i egzaktnost činjeničnosti. Dijete je iskreno. Kada pozira (ako nije uhvaćeno u trenutcima opuštenosti) nije sklono glumi, ponaša se onako kakvo u biti i jeste, te od slikara traži da tu iskrenost i prepozna.

Ljubica Zuccon, poput psihologa, s ljubavlju prepoznaje sve što ta draga bića nose - u sjaju oka, u smirenosti izgleda i stalnom dječjem nemiru. Kao što je dijete sklono igri, tako se i ona igra, a brojne varijacije teme nikada ne dovode do površnosti jer uvijek postoji ona stroga potka od koje se polazi - jasna kompozicija, odmjerena odnosa forme prema bjelini papira, prepoznatljivost karaktera linija. U te značajke tvorbe unijeta je spontanost, dječja zaigranost slikarice koja ima pokriće i u iskustvu i u usvojenom načinu.

Gradivna je linija sigurnog tijeka i ona obrisa i ona što svojim prepletom i sjenom prerasta u plohu, s akcentom svedenim i na točku, dostatnim da daje čudesnost posebnosti. Zanimljive su usporedbe između en face izgleda i profila, koje karakterizira čistoća obrisa i različiti naboj plohe. Šarmom crtovlja nejednake gustoće i blagošću mijene intenziteta crnila, puninom akromatskog i nestajanjem traga poteza, Ljubica Zuccon gestom u kojoj se izmjenjuje postupnost tkanja i širina zamaha, definira oblik - tvoreći svoju galeriju likova - neobičnu u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti. Mnogi kistom, olovkom, kredom, ugljenom, zastanu pred dječjim likom, no da je on i isključivi motiv stvaran zanosom gotovo do opsesije, izuzetan je slučaj.

Portreti Ljubice Zuccon ne nose likovnu privlačnost radi isključivosti odabira, već prvenstveno radi davanja duha i daha dječjeg, fine poetičnosti prisutne u svakom njezinom radu i onom naglašenije doradenosti i onom koji karakterizira jednostavnost krokija.

Uz crteže Ljubice Zuccon asociramo segment opusa Jerolima Mišea, klasika modernog hrvatskog slikarstva, koji je davnih tridesetih godina interpretirao dječje portrete na izuzetan način, uljima i brojnim crtežima a Ljubica nastavlja taj trag njegovanjem svog slikarskog talenta.

Stanko Špoljarić

4